Ježiš, pravý Mesiáš

written by Michael Steedman | 1. septembra 2024

Keď Ježiš Kristus žil na tejto zemi, jedna z otázok, ktorú sa ľudia pýtali, bola: Je tento človek menom Ježiš Mesiáš alebo nie? Je vôbec možné, aby tento pokorný tesár z Nazaretu bol tým veľkým Osloboditeľom, ktorého príchod bol zasľúbený pred niekoľkými storočiami? Rovnaké otázky si kladú ľudia aj v dnešnej dobe. Môžeme dôverovať tvrdeniam, ktoré ohľadom toho nájdeme v Novom zákone, alebo je všetko, čo bolo napísané o Ježišovej osobe, výmysel či minimálne prekrútenie faktov? To je to, na čo sa pozrieme v tomto zamyslení.

Vtedy pojala bázeň všetkých a oslavovali Boha a hovorili: Veliký prorok povstal medzi nami, a Boh vraj navštívil svoj ľud. A tá zvesť o ňom sa rozniesla po celom Judsku a po všetkých okolných krajinách. A Jánovi zvestovali jeho učeníci o tom všetkom. A Ján si zavolal ktorýchsi dvoch zo svojich učeníkov a poslal ich k Ježišovi a kázal sa opýtať: Či si ty ten, ktorý má prísť, a či máme čakať iného? A keď prišli tí mužovia k nemu, povedali: Ján Krstiteľ nás poslal k tebe a kázal sa opýtať: Či si ty ten, ktorý má prísť, a či máme čakať iného? A v tú istú hodinu uzdravil mnohých od neduhov a od iných rozličných trápení a od zlých duchov a mnohým slepým daroval zrak. A Ježiš odpovedal a riekol im: Iďte a zvestujte Jánovi, čo ste videli a počuli, že slepí zase vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí čujú, mŕtvi vstávajú z mŕtvych, chudobným sa zvestuje evanjelium a blahoslavený je, kto by sa nepohoršil na mne.

Lukáš 7:16-23

Naposledy sme spoločne uvažovali o mladom mužovi z mesta Naim, ktorého Ježiš vzkriesil z mŕtvych. Správa o tomto veľkom činiteľovi zázrakov sa prirodzene rozšírila široko-ďaleko. Dostala sa dokonca aj do uší väzňa v kráľovskom paláci. Bol ním Ján Krstiteľ, ktorý bol uväznený na základe rozkazu samotného kráľa. Reakcia tohto veľkého proroka, keď sa dopočul o Ježišových skutkoch, je pre nás záhadou. Požiadal dvoch svojich učeníkov, aby išli za Ježišom a spýtali sa ho: *"Či si ty ten, ktorý má prísť, a či máme čakať iného?"* Keď Ján hovoril o "tom, ktorý má prísť", odvolával sa na Mesiáša, ktorého príchod Boh zasľuboval celé stáročia pri rôznych príležitostiach.

Prečo to Ján potreboval vedieť, prečo ho to tak zaujímalo? Pretože bol poslaný, aby oznamoval príchod Mesiáša – to bolo poslanie, ktorému sa venoval pred svojím zatknutím. Prečo teda začal mať pochybnosti o identite Ježiša? Nesmieme ignorovať fakt, že Ján pravdepodobne neočakával, že po tom, čo verne kázal ľuďom, bude chradnúť vo väzení. Nie je ťažké predstaviť si, že tento neúspech ním hlboko otriasol. No myslím si, že hlavné vysvetlenie jeho pochybností nájdeme v tom, že pôsobenie Ježiša v tej dobe nekorešpondovalo s predstavou, ktorú opísal vo svojich kázaniach Mesiáša – Krista. Pozrime sa na niektoré slová, ktorými ho Ján opísal: *"A už aj je sekera priložená na koreň stromov; každý teda strom, ktorý nenesie dobré ovocie, sa vytína a hádže na oheň… ktorý má svoju vejačku vo svojej ruke a prečistí svoje humno a zhromaždí svoju pšenicu do sypárne, ale plevy bude páliť neuhasiteľným ohňom."* Ján, majúc na mysli náboženských vodcov, povedal: *"Vreteničie plemeno, kto vám ukázal, ako uniknúť nastávajúcemu hnevu*?" (Matúš 7:3*).* Čo je hlavnou myšlienkou týchto vyhlásení? Je to dôraz kladený na rozsudok. Takže Ján očakával, že Mesiáš vynesie okamžité súdy v súlade s tým, čo sám (Ján) prorokoval.

Ale to, čo si Ján neuvedomil, bolo, že rozsudok a súd sa týkal budúcnosti – niečoho, čo malo prísť

na konci sveta. Existovala však aj ďalšia, okamžitejšia služba, do ktorej bol Mesiáš zapojený. Aby upokojil a uistil Jána, najskôr pozval jeho učeníkov, aby chvíľu zostali a pozorovali zázraky, ktoré konal. Potom poslal týchto dvoch mužov späť k Jánovi s posolstvom:*"Choďte a zvestujte Jánovi, čo ste videli a počuli, že slepí zase vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú z mŕtvych, chudobným sa zvestuje evanjelium."* Prečo boli tieto skutočnosti také dôležité? Pretože Jánovi pripomenuli predpovede zaznamenané v Knihe proroka Izaiáša, napísanej pred stovkami rokov. Dovoľte, aby som vám ukázal, ako doslovne sa realizovali v Ježišovej službe: *"Vtedy sa otvoria oči slepých a otvoria sa aj uši hluchých. Vtedy poskočí kuľhavý ako jeleň a jazyk nemého bude radostne prespevovať."*

Čo teda Ježiš sledoval touto správou? Aký bol jeho zámer, keď Jánovi posielal túto správu? V skutočnosti ňou hovoril: „Aj tieto veci sa hovorili o Mesiášovi a napĺňajú sa do poslednej bodky. Rozsudok a súd prídu neskôr, teraz sleduj dôkazy, ktoré hovoria o mne, že som skutočne Mesiáš". Potom dodal s miernym pokarhaním: *„Blahoslavený je, kto by sa nepohoršil na mne."*

Čo sa môžeme naučiť z týchto udalostí? Myslím, že prvou lekciou, ktorú sa môžeme naučiť je, že dokonca aj veľmi zrelí a skutočne bohabojní ľudia môžu mať pochybnosti. Ján bol mužom, ktorý sa prejavil ako mimoriadne odvážny v ohlasovaní Božieho kráľovstva a celkom neúprosný v odsúdení hriechu. Bol to s istotou niekto, kto sa nebál nikoho, dokonca sa nebál ani najvyšších náboženských autorít tých čias. Čo sa udialo? Nuž, ako som spomenul, čiastočným problémom boli nepochybne okolnosti. Určite nečakal, že sa ocitne vo väzení a pre niekoho ako on bolo prirodzené, že sa cítil na takomto osamelom mieste skľúčene a depresívne. Depresia je veľmi nepríjemná aj tým, že nás núti obrátiť, pozerať sa do seba a zároveň sa pozerať na všetko negatívne. Depresívny človek sa stáva pesimistickým, dokonca iracionálnym – takže nie je prekvapením, že aj zrelý veriaci môže stratiť radosť a vnímanie Božej prítomnosti. Satan ľahko využíva takúto situáciu na to, aby v mysli kresťana vyvolal pochybnosti.

Ste pravý veriaci, ktorí sa cíti sklesnuto a myseľ ktorého zaplavili pochybnosti o viere? Potom ste v dobrej spoločnosti. Ale aké je riešenie? Uvažujte nad múdrymi slovami Pána Ježiša, akoby ich znovu hovoril Jánovi. „Pochybuješ o tom, že som Mesiáš? Potom premýšľaj o tých mocných zázrakoch, ktoré som vykonal. Tieto zázraky sú spoľahlivé dôkazy toho, že som skutočne Mesiáš, pretože sú to presne tie zázraky, o ktorých prorokoval Izaiáš. Poslovia, učeníci, ktorých si poslal, videli tieto zázraky na vlastné oči. O tom, čo videli, vedia osobne svedčiť."

Existuje však aj iný druh pochybností, na ktorý sa chcem teraz zamerať. Máte vážne pochybnosti o kresťanskej viere? Možno sa nachádzate v ťažkej situácii alebo ste prežili veľké sklamanie. Možno ste boli dokonca hlboko otrasený správaním niekoho, kto o sebe tvrdí, že je kresťanom. Pravdou je, že vaša myseľ je plná pochybností, dokonca pochybujete aj o existencii Boha alebo o pravdách týkajúcich sa kresťanstva. Akú radu vám viem dať? V podstate je to rovnaká rada, akú som o niečo vyššie dal zrelému kresťanovi. Pravá, skutočná kresťanská viera nie je tvorená zvláštnymi mystickými skúsenosťami, ale zakladá sa na pevných a spoľahlivých faktoch. Naozaj sa tieto zázraky stali? Ani Ježišovi najhorší nepriatelia nepochybovali o tom, že Ježiš vykonal naozajstné zázraky; museli sa znížiť k tvrdeniu, že ich vykonal (po)mocou diabla, no nemohli poprieť, že sa naozaj stali. Ako si ale želali, aby to bolo možné! Navyše, pochybovanie o zázrakoch znamená pochybovať o pradovravnosti mužov, ktorí napísali evanjeliá – mužov, ktorí tvrdili, že boli očitými svedkami týchto udalostí. Spomeňme si na to, že za pravdy, o ktorých písali, boli pripravení aj zomrieť. A len blázon by bol ochotný zomrieť za klamstvo.

Stať sa kresťanom zahŕňa vieru v pravdu o živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista. Ale predovšetkým to znamená dôveru v neho – dôverovať mu ako svojmu Pánovi a Spasiteľovi.